

Крајем априла 2009. године, након завршетка пролећног заседања Међународног монетарног фонда и Светске банке у Вашингтону, потпреседник српске владе Млађан Динкић изјавио је да ће се Србија задужити за додатних 900 милиона долара. Од ове суме, 450 милиона долара ће бити усмерено ка српском буџету, од тога 300 милиона у овој години а 150 милиона у 2010. години. (Према извештајима српских медија, делегација Србије у саставу потпреседник Динкић, гувернер Народне банке Радован Јелашић и потпредседник владе Божидар Ћелић је била "оптимистички расположена"). У "оптимистичком" контексту, Динкић је нагласио да се поред додатног задуживања код ММФ-а и Светске банке паралелно "потписују договори о даљем задуживању са присутним у Вашингтону западним банкама". [\[1\]](#)

Да би ситуација била још несхватљивија, истог дана у српским медијима објављена је процена да ће дуг српске државе бити удвостручен у 2009. години, са 8,93 милијарди евра на преко 16 милијарди евра! [\[2\]](#)

Овome треба додати да је дуг приватног сектора у Србији већ већи од 14 милијарди евра! Дакле, према минималној процени, и под претпоставком да се приватни српски сектор неће додатно задуживати у 2009. години (што је нереално), српски дуг ће крајем 2009. године износити око 30,5 милијарди евра, или (према званичном курсу Народне банке Србије од 27. априла 2009. године који је износио 94,5 динара за један евро и 71,7 динара за један долар) око 40 милијарди долара!

Дакле, крајем 2009. српски дуг ће бити упоредив са целокупним српским бруто домаћим производом из 2007. године!

Зашто српски спољни дуг расте таквом брзином?

Скоро невероватно српско повећање дуга у 2009. години указује, пре свега, на усаглашено деловање западних финасијера. Они делују скоро као једна мрежа која постепено, али упорно, "дави" Србију и њене грађане.

У том контексту, централну улогу има ММФ. Познато је да је Србија потписала трогодишњи аранжман са ММФ-ом у априлу 2009. Тај аранжман ће због својих услова имати велике негативне ефекте на српско здравство, пољопривреду, социјална давања, образовање и државне институције у целини.

Али, да због таквих услова ММФ-а не би дошло до колапса српске економије, здравства, образовања и државе (и да власт не би морала да се суочава са великим социјалним протестима и сукобима као она у балтичким земљама), потребно је додатно задуживање код других западних поверилаца. А оно може бити остварено само уз "дозволу" ММФ-а.

Дакле, Србија се налази у кругу из кога нема излаза.

Следећи економски подаци показују ово усаглашено деловање западних финасијера.

На пример, чланство у Светској банци је условљено чланством у ММФ-у. [\[3\]](#) САД у Светској банци имају, као и у ММФ-у, највећу квоту, око 16 %. У суштини, Светска банка својим кредитима финасира образовање и помаже здравство. Дакле, управо оне области које уништавају услови ММФ-а. Такође, Светска банка се задужује на међународном финасијском тржишту, а затим на тај износ додаје маржу од 0,75% и провизију од 1%. Тако Светска банка и ММФ заједнички зарађују на дужницима као што је Србија. Тачније, ММФ направи проблем у економији, здравству и образовању а Светска банка га решава давањем кредита за те области

Наравно, да би се оправдало ово изабљивање дужника, или паразитско деловање ове институције, Светској банци је додељен висок кредитни рејтинг, и зато она добија повољније кредите од оних које би добила Србија са својим кредитним рејтингом када би се директно задуживала код западних банака.

Сличну сврху имају и организације које делују као саставни делови Светске банке.

На пример, Међународно удружење за развој даје кредите за образовање, здравство и државне институције. Поново из области које погађају услови ММФ-а.

Међународна финасијска корпорација одобрава кредите приватном сектору, купује предузећа у државама дужницима и бави се посредовањем при узимању кредита. Како и коме се у Србији у пракси одобравају ти кредити, јасно је када се узме у обзир податак по коме је до краја 2006. године у Србији МФК "инвестирала", између осталог, и у стране банке и фирме као што су Рајфазен, ХВБ и Тигар Мишелин Холдинг.

Још једна организација повезана са Светском банком, "Међународна агенција за гарантовање инвестиција" бави се "обуком људи" у земљама дужницима, у вези са страним инвестицијама (или у пракси, продајом домаћих предузећа). Такође, МАГИ се бави и поправљањем "имица" земље дужника и "политичким ризицима". [\[4\]](#)

Осим Светске банке и пратећих организација политику, усаглашену са ММФ-ом имају и такозване европске банке

На пример, Европска инвестициона банака, основана 1957. године са седиштем у Луксембургу, такође даје кредите који треба да "угасе пожар" који су створили услови ММФ-а. Дакле, оне у области здравства и образовања. Наравно, ЕИБ као и већина претходно побројаних институција напалаћује камате које су углавном веће од тржишних. Такође, ЕИБ захтева и да се одобрени пројекти за које се дају кредити финасирају од стране дужника и то у вредности од 50%. Дакле, дужник, ако нема својих средстава, мора да се додатно задужи код других чланова "мреже" западних поверилаца.

Слично томе, и Европска банка за обнову и развој, основана 1990. године са седиштем у Лондону, (због наводне "помоћи" земљама Централне и Источне Европе), усаглашава своје деловање са већ претходно наведеним институцијама, посебно са делом Светске банке – Међународном финасијском корпорацијом. Један од највећих удела у овој, наводно "европској" банци, поново имају САД које су присутне као доминатни акционар у скоро у свим претходно набројаним финасијским институцијама. У Србији је до краја

2006. године ова банка улагала новац, опет у стране банке, као што су ХВБ, и Сосијете женерал, или је куповала уделе у малобројним преосталим српским банкама као што је Комерцијална банка.

Такође, прихватање услова ММФ предуслов је и за такозвану сарадњу са Париским клубом који окупља групу држава поверилаца по економској науци: "Државе-чланице Париског клуба захтевају да земља дужник која преговара о отпису/репрограму дуга има активан програм сарадње са Међународним монетарним фондом" [\[5\]](#) . Иначе, Србија је средином 2007. договорила Париском клубу око 2, 4 милијарде долара.

Слична је ситуација и када се ради о Лондонском клубу који представља групу пословних банака, приватних кредитора: "Лондонски клуб најчешће своје активности корординира са Међународним монетарним фондом". [\[6\]](#) Србија је средином 2007. године договорила Лондонском клубу поверилаца око 1, 2 милијарде долара.

Из претходно изнетог се може закључити да ММФ у овој мрежи западних поверилаца има улогу "лошег полицајца". ММФ намеће услове који разарају привреду и друштво једне земље, најалост у овом случају Србије. У том контексту треба анализирати и скоро невероватно искрене изјаве гувернера Народне банке Србије који је већ признао да ће, ако актуелне мере Владе Србије не буду успешне, доћи до додатног опорезивања свих плата изнад 40.000 динара и 100.000 динара у јавном сектору са 10 и 15 %. Такође, гувернер је најавио оно што је још погубније за привреду и државу – повећања пореза на додатну вредност. Гувернер је чак признао у својој изјави да су ове мере већ договорене са ММФ-ом(!?), али и да се могу очекивати још теже мере од ових приликом прве ревизије програма владе у августу! [\[7\]](#)

Дакле, српска привреда, друштво и држава иду ка потпуној пропасти због услова које намеће ММФ. То се чак и не крије од стране власти која очигледно не разликује реалност од идеолошке представе о ММФ-у.

Да би се избегао потпуни крах, "добри полицајци" као што су Светска банка и такозване европске банке и остали западни повериоци даваће нове кредите за преживљавање Србије и њене привреде.

У суштини, тако ће се агонија српске привреде и државе само наставити.

Док ове чињенице не схвате људи који данас воде српску државу и привреду, и док не одбаце догму о "добронамерним" повериоцима из ММФ-а и такозваних европских банака, за српску привреду и државу неће наступити боља времена..

---

[1] Павловић С."Новости"28.4.2009.

[2] Булатовић Г."Новости"28.4.2009.

[3] Према уџбенику Пелевић Б.Вучковић В."Међународна економија" ЦИД Економског факултета у Београду,2007.

[4] исто

[5] исто

[6] исто

[7] Глас јавности 25.4.2009.